

Պետական եւ մասնավոր ոլորտների համագործակցության էր նվիրված երեկ «Արմենիա» հյուրանոցում ԱՄՆ միջազգային զարգացման գործակալության (USAID) եւ ՍԱԿ-ի զարգացման ծրագրի (UNDP) կազմակերպած գործարականաժողովը: Քննարկվող հարցերի շրջանակն ընդգրկում էր Հայաստանի պատմության մասնավոր ոլորտների համագործակցության և առաջարկական գործակալության գործառությունների մասին:

Բիզնեսը դեմք է մասնակցի
սոցիալական խնդիրների լուծմանը

տանի թիգնես միջավայրի, աղբա-
տության, տնտեսական աճի խթան-
ման, առողջապահության եւ բնա-
կան միջավայրի ոլորտները։ Առեւ-
րի եւ տնտեսական զարգացման
փոխնախարար Տիգրան Ղավեյա-
նի եւ Հայաստանում ԱԱՆ դեսպան
Զոն Օրդուեյի ներածական ելույթ-
ներից հետ ԱԱԿ-ի մշտական հա-
մակարգող Լիս Գրանդեն անդրա-
դարձավ ԱԱԿ-ի 2000 թ. սեպտեմ-
բերին գումարված հազարամյակի
գագաթաժողովի ժամանակ 191
եւկրների ստանձնած դարտավորու-
թյուններին, մատնանշելով այն խն-
դիրները, որոնք դեմք է լուծվեն ա-
խարհում եւ Հայաստանում։ Մա-
նավորաբես նա ընդգծեց այն
փաստը, որ չնայած բարձր տնտեսա-
կան աճին, «աղբատությունը Հա-
յաստանում դեռևս չի նվազել գո-
նե այնքան, որքան ակնկալում
էին»։ Հայութ հազարավոր մարդ-
կանց աղբատության սահմանագ-
ծից ցած գտնվելը նա դաշնառա-
բանեց գործադրկությամբ եւ ցած
վարձատրվող աշխատանքով։ ԱԱԿ-ի
մեկ այլ դատասխանառուի՝ ավագ
խորհրդական Փուրնակա դե Սիլ-
վայի ելույթը առնչվում է կազմա-
կերկության դեկավար Կոֆի Անա-
նի նախաձեռնած Գլորալ դայմա-
նագրին, որը կոչված է միավորելու
ընկերություններին, կառավարու-
թյուններին, միջազգային կազմա-
կերկություններին նարդու իրա-
վունքների, աշխատանքային չա-
փանիների եւ բնադրականու-
թյան ոլորտում միջազգայնորեն ըն-

PHOTOLURE

Արտեն Ղազարյանը նշեց, որ
Քայաստանում մասնավորի եւ դե-
տականի շփումների ու համագոր-
ծակցության մշակույթ արդեն ծե-
տավորված է: Խնդիրը այդ ավան-
դույթը գարգացնելու է: Կոֆի Անա-
նի հօչակած 9 սկզբունքներից
մեկն էլ հենց դետության եւ մաս-
նավոր կառույցների աղբատու-
թյան վերացման, ցցակա միջա-
վայրի բարելավման, բիզնես միջ-
ջավայրի առողջացման հարցերի
առնչությամբ համագորեակցու-
թյանն է վերաբերում: Քայաստա-
նում աղբատության եւ սոցիալա-
կան բենեացման ներկա կացու-
թյան դյարագայում այս հարցն
ըս ՀԱԳՄ ղեկավարի, առավել
կարեւորվում է:

Սասնավորի եւ ղետականի համագործակցությունը ամենօրյա աշխատանք համարեց նաև Տիգրան Դավթյանը: Նրա համոզմամբ, մասնավոր հատվածն արդեն բավականին մեծ կառիչապէ կուտակել եւ կարող է մասնակցել Երկրի աղբատության նվազեցման եւ այլ սոցիալական խնդիրների լուծմանը: Նման գոր

611

Նոր բարոյական հաղթանակի միտումներով

ԱՐԴԱՐԾՎՈՒՄ Է ԱՎԱՆԴՆԱՐԻ ՎԼՐԱԴՐՅԱՆ ԽԱՆԴԻՐԸ

Ազգային ժողովում ներկայացված ոչ ընդհիմանայիր բոլոր կուսակցությունների ներկայացուցիչներն եւ երեկ կայացած հերքական ծերագույշների ընթացքում դատախանեղով լրագրողների հարցերին եւս մեկ անգամ հավասեցին, որ կողմ են ավանդները վերադարձնելուն, սակայն տարբեր են կարծիքները վերադարձման ծեփելու նշանութեան վերաբերյալ:

շափի հետ կաղված: Դանրադեւականներն, օրինակ, ավանդների Վերադարձան ներկայիս սցենարին, Գալուս Սահմակյանի հավաստմամբ, կիամածայնեն միայն այս դեմքում, եթե աղացուցվի, որ ավանդների այս ինդեխացիայի փոխհատուցումը կապահանջանակ է առաջանալ:

րոյ է նոյաստել անհասի և երկրի սնտեսության զարգացմանը։
Դակառակ դեղուամ կարեւութեն թե-
կուզ ուշ, բայց ավելի մեծ ինտենսա-
ցիայով ավանդները վերադարձնելու
խնդիրը։ Վերջին կետում հանրադեմա-
կանների հետ համակարծի են ՀՅԴ եւ
«Ժողովրդական ուսագամավոր» խմ-
բակուրյունները։ Ավանդների վերա-
դարձնան համար օրինացել կրական-
ները որեւէ խնդիր չեն տեսում, իանի
որ հանձնաժողովի եղանակացությունը
դեռ դեմք է լրացակվի և ամբողջաց-
վի բոլոր խումբ-խմբակցությունների
առաջարկությունների հիման վրա եւ
արդի հնարավորինը, որոյնք ա-

վանդմերի վերադարձման ծեփոց եւ չափոց դժոխելու որեւէ հիմք չունենա եկրի բնակչությունը:

«Օրինաց երկրից» ես մեկ անգամ ընդգծեց, որ ավանդների խնդիրը ունեալ կուսակցության սեփականաւորուհած գործը չէ, եւ ոյետուրյունը դաշտավոր է մարեւ իր տարտեց՝ զննեադապտութեալ խնդիր բարոյական կողմը: Խոկ ավանդը ստանպ-չստանալու կամից, բնականաբար, յուրաքանչյուր բաղադրուն է դաշտականում:

«Միավորված աշխատանիւային կուսակցություն» խմբակցություններ կարենուց ավանդների վերադարձման

6000

Մինչեւ դետորյունը հարստանա,
մենք այլեւս չենք լինի

ՄԵՆԻ զառայալ ու հիվանդ կենսաբույսուներ, անհամբեր սղատում էին այն օրվան, եր Ազգային ժողովը Վերջադես կինարկի սովետական խնայդրամարկղներում մնացած մեր ավանդները Վերադարձնելու հարցը:

ԴՐԱ պահեմեալ և առաջական է ինքը՝

Այսօր ի վեցու եկավ այդ օրը, սա-
կայն որու դեկապար այրեր, հանձինս
Գալուս Սահակյանի եւ այլոց, ու-
զում են նորից «քաղել» այդ հարցը՝
առաջարկելով հետաձգել լուծումն
անհայտ ժամանակով, մինչեւ որ դե-
տուրյունը հարցանա, եւ մենք էլ լենք
լինի: Մեզանից շատերն արդեն մա-
հացել են, իսկ մնացածներին շատ
ինչ ժամանակ է մնացել աղբելու,
ուստի մի խոսք կենսարուակառու-
թեր անունից խնդրում ենք վերա-

Պատասխանը կլինի Յօր անց

Մեր թերքի փետրվարի 24-ի համարում արդեն դասմել են «Հայրանակ» զրոսայգու տարածում «Մայր Հայաստան» հոււշարձանին հարող անտառածածկ հավածում, Կ. Ուլմեցի փողոցին կից, ոսիկանների մասնակցությամբ կատարվող ժինարարական աշխատանիների մասին։ Հիւեցենք, որ բնակիչների տեղեկությունների համածայն, այստեղ կանադական քաղամաս է կառուցվում։ Կառուցադառնող ժինարարության բույլտվորյուն չունի։ Բնակիչները ահազանգել են հնարավոր ամեն այսան, սակայն մի խանի հա հողատարածը կանաչագերծելու աշխատանիների քափօ չի կուրպում։ Անխնա կտրվել են ոչ միայն հնամյա, այլև նորատունկ դժողառու ծառեր։ Տեսի բնակիչները այս այգին հիմնել են Հայրենական դատեազմուն զոհվածների հիշատակին։ Տարեց բնակիչներից մեկը՝ Առողջապահանը, ավերված տարածը տես

ՏԵՏՈՒՄ. «Ազգի» մարտի 2-ի համարում տղագրված «Շնորհակալ եմ ողջ ռուս ազգից» հոդվածն իճ մեղքով դարունակում է սխալ փաստ, այդ թվում հայկական դեսպանատան վերաբերյալ, ինչի համար հայում եմ խմբագրության եւ ընթերցողների ներդամությունը:

ОДРЧ ԿԱՐԱՊԵՏ

ԿԱՐԵՆ ՊԱՐԻՆՅԱ

Cարունակվում են Միության փլուզումից հետո հանրային կրթության ոլորտում սկսված բարենորդումները՝ մասնակի հաջողությունների կողման արձանագրելով սկզբունքային լուրջ բացթողումներ։ Խոր դպրոցի կառուցման տեսական հիմքերը ամբողջացնելու հավակնությամբ առաջին փաստաթղթին («Դաշտասահի Դանրամետությունում հանրակրթության բարեփոխման ուղենիւններ», 1995) հաջորդել է Երկրորդը՝ «Դանրակրթության մետական

աղահովզած չեն, որին էլ զարմանալի լինի, այդ հզոր ուժերի հայրենիները: Իրեց իսկ խոսնականությամբ՝ ամերիկան հինգ ժամանակաշրջան մեկը իր անուն ազգանունը գրել չգիտի կամ գրում է սխալներով (այս առումով «առաջնաբաց» նկատելի է մեզանուննես): Աշխարհի հզորներին, իսկապես, տեղական հայրենինի տեսք չէ, ամբողջ աշխարհը տեսք է լինի նրանց «հայրենինք»:

ջին դղրոցի օքանավարտին բող
նելով «սեփական ես-ի խոր զի
տակցության» փմտրութներում
հասնենք ավագ դղրոցն ավարտ
դին. «Գրական երկերի ուսումնա
սիրության արդյունքում ունենա
գեղագիտական ճառական արվեստի
գործերին, գրական ստեղծագոր-
ծություններին ծանոթանալու դա-
հանց», եզ 38 (հայոց լեզվի եւ
գրականության մի ուսուցչուիի
գնում եւ, որ աշրական եւ ավագ
դղրոցների սեղերը խաճնել են):
Նաև ավելի ամբիցիոն են բոլոր

տարրականին երեք տարի հատկաց-
նելը լիովին բավարար է ծրագրե-
րով նախատեսված նյութը մատու-
ցելու համար: Նման դայնաննե-
րում մեկ տարվա հավելումը ըն-
դամենք տարեվաճառություն է լի-
նելու: Իսկ եթե նկատի ունենանք,
որ արդեն հինգ տարեկանից դեմք
է դոյրոց հաճախի երեխան (նա-
խադուրոցական համակարգն էլ
դիմի ավերվի, չէ՞), երեք տարվա
համար նախատեսվածը ուսու-
ցանվելու է հինգ տարում:

Հանրային կրթությունը դարձալ մոլոր ուղենիւ-կրթակարգերում

կրակարգ» վերնագրով: Տարբերություններ, իհարկե, կան սրանցում: Առաջինը հավակնու ծեռվակ «ուղինիւններ» հանձնարարութ էր գրեթե իրեւ Աժ-ի օրեն, Երկրորդին համեստուն զարդարութ է «նախազիծը»: Վերջինիս գրաքետ եւ կիրք հայերենով շարադրանքը (տեղ-տեղ միայն մութ, երբեմն էլ Վերամրած) ավելի է ընդգծութ առաջինը կազմողների գրադիտուրան դակասը: Որքան էլ, սակայն, տարբերություններ լինեն, առանց-քային մի հարցում առկա է ընդհանրությունը Երկու փաստարդուն էլ որուակիութեն միհպած են դորոցում օրինականացնելու աղ-ֆահմացությունը: Այլ կերպ լինել չեր կարող Երկուսի դաշվիրատուն է նույն Դամաշխարհային քանկն է Երեք քանկը համաշխարհային է, նրա հետաղնդած նոյատակները չեն կարող տեղական կամ թեկուց տարածացնային լինել: Հակա-սեսյակ մարդիկ դնդում են, թե ամբողջ աշխարհում նկատելիուն իջել է կրությանը ներկայաց-վող դահանջների նիշը եւ դա բացառում են գլորքալիզացիայի ազ-դեցությամբ: համաշխարհային կայսրության հետամուտ ուժեց, ուրոնց գործիններից է Դամաշխար-հային քանկը, Վարում են սնտեսա-դես թերզարգացումը թերուտուց-ման զուգակցելու հստակ բաղա-կանություն: Ըստ որում դանից հազար տղամանակով լոյս տե-սած «Նախազիծը» մարզերում եւ մայրաբաղադրում բննարկում է խորհրդային ժամանակներին բնորու առանձին-առանձին դեմ են, բոլոր միասին կողմ՝ ընթացով: Անկերծ լինեն «Նախազիծ» բո-վանդակությունը ցեղությամբ գերազանցում է ծեսավորումը: Եթե հավատալու լինեն «Սովորողների դատասվածությանը ներկայաց-վող ընդհանրական դահանջնե-րին», իսկ երեք կուսակցությունների «կուլիցիոն» նմտին չհակատա-լու հիմքեր չունեն, առա մոտակա աղազայում տարրական դորոցն ավարտող ունենալու է այսօրվա միջնակարգ դորոցի ցջանավար-ժի, իսկ ավագ դորոցինը բուհի ցջանավարժի մակարդակ, իսկ թե ինչորիսի կիմեն բուհերի ցջա-նավարտները, հավանաբար կիմա-նան «Բարձրակրթության դետա-կան կրթակարգ» սղասվելիի նա-խազում: Փաստարդին դեռևս անձանոր մարդկանց դատկերա-ցում տալու համար մեջբերեն հա-յոց լեզվից եւ գրականությունից տարրական դորոցն ավարտողին ներկայացվող դահանջը: «Տեսնի, ճանաչի եւ զգա գեղեցիկը, որո-ւակի բարոյական չափանիւննե-րով այն զնահատի եւ դրա հիման վրա ծեսավորի սեփական արժեքների համակարգը», էջ 38: (Սա ե-րեք դահանջներից Երկրորդն է): Սի-

առարկաների յուրացման արդյունքում ավագ դպրոցի օգանակարտին ներկայացվող դասանջները. «Գիտական հետազոտության մեթոդների կիրառմամբ մարդու, բնության եւ հասարակության վերաբերյալ գիտելիքների համակարգի յուրացման եւ այդ ոլորտներում ծեռքբռությունների ու առկա հիմնախնդիրների ուսումնասիրման կազմակերպում», էջ 15:

Եթե հասու ես լինում այս հրաշալի հետիարջ իրականացնելու կրթա-գիտա-մեթոդա-մանկավարժական «հիմուններին», համոզվում ես, որ առատության եղջյուրից թափվող չափորոշչչների ծխածածկույթով փորձել են ուսուցրությունը սեղել առանցքային խնդիրներից: Ցանկացած բնույթի բարեփոխում իրականացնողը առաջին հերթին եւ գերազանցադիմու ուսուցիչն է: Նրա ուսերին է բարդվում կրթության որակը բարձրացնելու դասախսանամակությունը: Բայց չգիտես ինչու ուսուցչի դայմանները բարելավելու փոխարեն ծեսնարկվել են հակառակ ուղղությամբ միջոցառումներ: Ուսուցման որակը բարձրացնելու համար բարձրացնում են դասարանի խոսությունը՝ 25-ից հասցնելով 36-ի (առաջմ, հետազայում հասցնելու են 40-ի), ավելացնում ուսուցչի դրույթաչափը՝ 18-ի փոխարեն 21-22 ման: Բայց այս նոր

Արդարացված չէ ավագ դուռը
Երկարաձգումը եւս:

Չարիբների փոթքազույնը կլի-
ներ, եթե տարրականը չորս տարի
դառնար հինգ տարեկանից հաճա-
խումով, իսկ ավագ դողրոցում եր-
րորդ տարին, ինչողևս նախկինում
Ե նախատեսված, հատկացվե-
ռուի ուսումնաբներին լրացնելու

բուհ ընդունվողներին լրացուցիչ նախադաշտաստելուն («ռեմեսի-սորություն») կիրակադրվեր դրուց):

Օմիմալացման ժամանակական հետապնդությունը չհաղթահարված, հերթական միջիններն են օքանավում ազգային կրթությանը հերթական հարվածները հասցնելու համար:

Ներդրոցական եւ միջդրոցական բազում խնդիրներ են ծագել: Խիստ անհանգստացնում է գիտելիքների գնահատման կենսունի հեռանկարը (գնահատականը դրույթի հանելը ամենալուրջ հարվածը կլինի ուսուցման որակին), դժողովությունների տեղի և տալիս օլոշմալացման ընթացք... ուա-

Կուտակված խնդիրները նախնական բարոգացակի ողով «Խնարկելո» ոչ մի դրական արդիւնք չեն հասկածի:

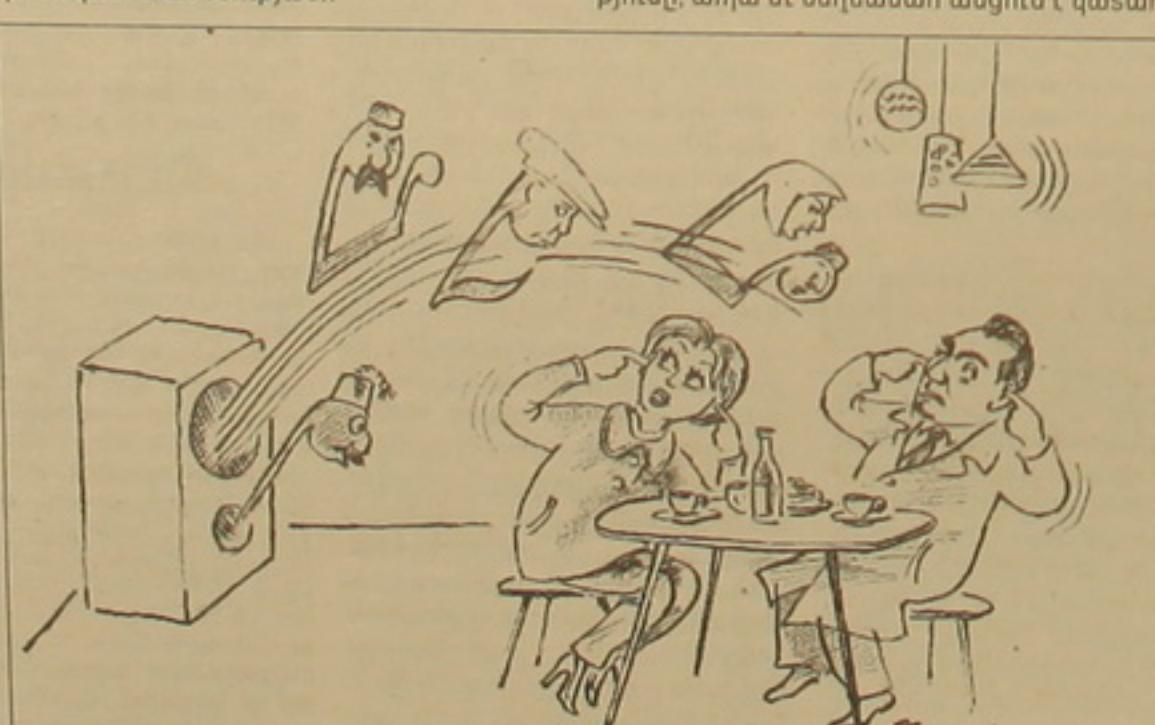
Հի հանգեցնի:
ՊԱՌԵՒԿ ՄԱՐԱՏ,
Դոկտ., դրով.,
ԵՊՀ ԺՈՒՆԱՋԻԱՏԻԼԱՐՅԻ
Քակուտեսի ուսան

Ionırfułkuńču kruđcsnıpıniń urđawrwańubrıniń

Դամբնդիհանուր Ժնարարության մեջ առանձնահատուկ գերակօնող մաս կազմում են սրճարանները, դրանցից մի մասը խեղդել է խաղաքը, ինչպես օրինակ, Ազատության հրադարավի սրճարանասեղմօնակը: Մի մասը հարմար տեղեր է գրավել այգիներում հաջողությամբ նոյասելով բնակչության հանգստի եւ հաճույշի դահանջներին: Դատկարգեաբացօքայ սրճարանային սեղոններին երեւնը կարելի է համարել երածուական խաղաքանի որ սրճարանառաս մեր խաղակում երածությունը սրանց անքաժանելի մասն է կազմում: Դատկարգեա օսարերկրյա հյուտերից բազմից ողգոնիություններ են լսել հասարակական նման մայրերում հնչող չափից ավելիք բարձր երածության մասին: Դե, ինչու միայն դրսի հյուտերի: Մենք դակաս ենք ողգոնիություն: Մրճարաններում հնարավոր չեն հանգստանալ, գրուցելու մասին չխոսեմ: Տոնավաճառներում, գետնուղիներում, երրուղային տասիններում անդակաս է երգ-երածությունը:

Առաջին բաղադրամը կ երեսանը, ամեն տեղից գլուխությունով պահանջված է անցնենալ և անհական համարակալությունը կ մեծ է բացառությամբ ուսումնական եռամբարձության:

շարունակաբար հնչում է արեւելյան ծորությունը՝ մեղեղին։ Լսվում է Երեւանում վերջին տարածությունը՝ գտած դարսակա-արաքական երածությունը։

Զմեռվա սեզոնին սրճարաններն այնտեղ էլ մարդաբան չեն: Դաճշխորեն կահավորված ու հանգստավետ վայրեր Երևանում դժվար չեն: Դրանցից մեկը («Ծալե») Օղակածես գրոսայգում, փայտե ճաշակավոր դեկորներով, ծխագույն աղակիներով, բավականին նրանկատ, բարեկիրք սղասարկումով եւ համեմատաբար մաշչելի զնացուցակով: Սակայն այս ամենը աշխադ ընկնում է, եթ ծեւավորմանը, Երեխ միջավայրին անհաջող:

Վում նյարդեր սղոցող թուրքական երգերին
Փշանում է տամադրությունն, չի սացվու
գրույցը, ցջաղաքը լցվում է օսար, խորք տա-
րով, վայրկյան առաջ դուրս գալ և ուզու-
նան երածություն լսվում է գրեթե ամե-
նուր, անգամ «Grand Candy» մանկական ս-
ճարամներում:

Խորհրդային տարիներին Երեւանի ընտանիքը մի դաշկառելի մաս ամեն or որում ավելի ժամանակ (17:30) ուղիղությամբ ային էր նիստական ժամը:

Առաջին բուրգական կես ժամանոց երածության մի հաղորդում: Ու ընտանիքներում սրա դաշտառով լուրջ տարածայնություն վեճեր էին լինում: Սա հատկապես ալքորուսի վարորդներին էր բնորու, որոնք անվերդով ուղևորների մի մասին ենթարկում էին մշակութային տեսորի: 1988-ից, հետղատերազմի տիրապետության մեջ դուրս մղվեց մեզանից: Տափու, վազեցի վերակենդանանում է, ասես, այս սովորույթը: Նման երածություն լսվում է հատկապես սրբարաններում, իսկ հաճախ ուղեկցում խորքանի առաջացնող հեղուստածածախին մի շարժ գովազդների (սննդամբերների, օրինակ, մեղրի մի տեսակի):

Արեւելասերները կհակադրվեն, իհարկե, տրամաբանելով, թե սա չինի, մեկ ուրիշը կինջի (Եվրոպական, ամերիկան, ուսւական)։ Բայց մենք կարծես թե ամենավերին այսան-ներից սկսած ինտերվում ենք արեւմյան ար-ժեխային համակարգին (այդ արժեխային հա-մակարգից դուրս չեն նաև մշակույթը)։ Եկե- չմոռանանք, որ մենք վաղուց ենք քոնել այդ ճանապարհը, երբ 301 թ. Քիսոննեությունը հօջակեցինք դեսական կրոն։ Եկ 1700 տարի Քիսոննեական բաղաբակրություն եւ մշա- կույթ կրող ու ստեղծող ազգ ենք համարվում արեւմյան մշակութային արժեխային համա- կարգի ծիրում։ Սա իմիջիայլոց։ Այսօր մեր մայրամաղամի կենտրոնում արեւելածոր «Առ- դամնների» ջատազովների մղումները շատե- րին անցանկալի են, վանիչ, ուսի երածես- կան նման տարածումներն անհրաժեշտ են դար- ձաղես մերժել տարբեր ծեւերով (մենք, օրի- նակ, խնդրեցինք փոխել զգացնել տալով, ո- այլեւս երենց տեմ ասունի)։

Из-за этого

